

Лабораторна робота №7. Функції

Автор: Панкеев Владислав

Група: КН-922Б

Завдання:

1.Переробити програми, що були розроблені під час виконання лабораторних робіт з тем "Масиви" та "Цикли" таким чином, щоб використовувалися функції для обчислення результату.

2.Функції повинні задовольняти основну їх причетність - уникати дублювання коду.

Тому, для демонстрації роботи, ваша програма (функція `main()`) повинна мати можливість викликати розроблену функцію з різними вхідними даними.

3.Слід звернути увагу: параметри одного з викликів функції повинні бути згенеровані за допомогою генератора псевдовипадкових чисел `random()`.

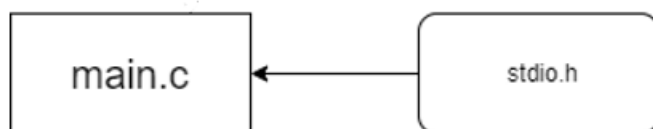
Опис програми

Функціональне призначення

Ця програма виконує дві операції.

- Ділить символьний масив на 2 частини та міняє їх місцями
- Визначає кількість парних чисел у заданому діапазоні

Опис логічної структури

(Рис. 1) Графічна структура програми

Файл "main.c"

Головний файл

Це файл, який містить точку входу `main`, функції `lab5` та `lab6`.

```
int main()  
{
```

```
lab5();
```

```
lab6();
```

```
}
```

Головна функція.

Містить у собі виклик другорядних функцій `lab5` та `lab6`, які містять код програми для розрахунку множення матриці саму на себе та перевірку на просте чи не просте число.

Послідовність дій

- Присвоїти значення аргументам `a` і `b`, значення цих аргументів ми передаємо у функцію `lab5`.
- Виклик функції `lab5`, у параметрах цієї функції при виклику вказуємо аргументи `a` і `b`.
- Викликаємо функцію `iterator`, у параметрах цієї функції при виклику нічого не вказуємо.

```
int a, b, k = 0;
```

```
printf("Введіть початок діапазону:");
```

```
scanf("%d", &a);
```

```
printf("Введіть кінець діапазону:");
```

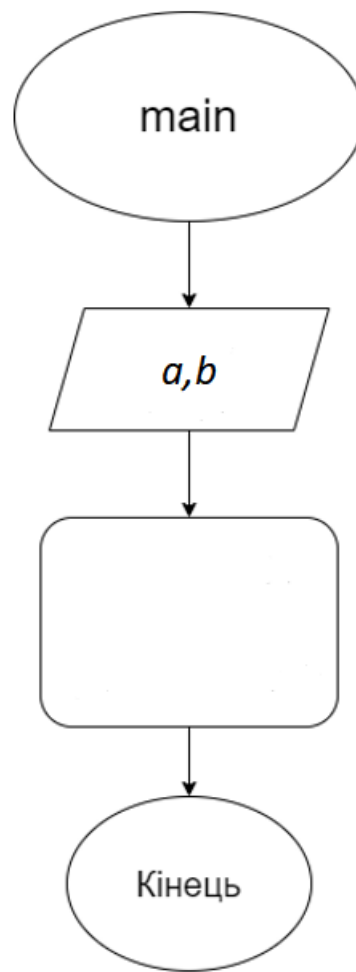
```
scanf("%d", &b);
```

```
for (int iterator = a + 1; iterator < b; iterator ++){
```

```
//Продувжуємо операцію до тих пір, поки Ітератор не стане  
більше b
```

```
if (iterator % 2 == 0){ //Якщо Ітератор при ділення на 2  
має остачу 0, додаємо до k 1.
```

```
k++;
```


(Рис. 2) Схема алгоритму функції `main`

void lab5 ()

Ця визначає парну кількість елементів у діапазоні

Аргументи

a – початок діапазону.

b - кінець даіпазону.

Послідовність дій

- Вводимо початок на кінець діапазону
- Перевіряємо чи наша цифра не вийшла за кінець нашого діапазону
- Якщо перевірка була додаємо до k 1 і продовжуємо операцію

```
for (int iterator = a + 1; iterator < b; iterator++){ //Продувжуємо  
операцію до тих пір, поки Ітератор не стане більше b
```

```
    if (iterator % 2 == 0){ //Якщо Ітератор при ділення на 2 має остачу  
0, додаємо до k 1.
```

```
        k++;
```

```
    }
```

```
}
```

void lab6 ()

Функція ділить символьний масив на 2 частини та міняє їх місцями

Послідовність дій

- Вводимо символьний масив.
- Потім рахуємо його розмір та обов'язково віднімаємо ітеруючий нуль.

```
char words[] = "Ivanov";  
  
int size = sizeof(words)-1;  
  
printf("Array size: %i\n", size);
```

- Потім за рахунок тимчасових змінних заміняємо символи

```
char temp = words[i];  
  
words[i] = words[size/2+i];  
  
words[size/2+i] = temp;
```

Структура проекту лабораторної роботи:

```
|— lab07  
|— Makefile  
|— README.md  
└— src  
    └— main.c
```

Висновки: У цій роботі було перетворено лабораторні проекти №5 та №6 для використання функцій. Було набуто навичок роботи з функціями, їх декларація, реалізація та виклик. Під час тестування програми були отримані результати функції **lab5** – визначення кількості парних символів у діапазоні, та функції **lab6** – розділення символьного масиву на 2 частини та зміни їх місцями.